Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 43 (827) * joi 26 octombrie 1961 * 8 pagini 30 bani

Palatul Congreselor din Kremlin

La tribună — tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

Sub steagul desfășurat al comunismului

La Moscova, în Capitala marii Uniuni Sovietice, s-a deschis la 17 octombrie cel de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Aproape 5.000 de delegați s-au adunat în noua clădire a Palatului Congreselor din Kremlin, o minunată construcție din marmură și sticlă. Tot aici, sînt prezenți reprezentanții a 80 de partide comuniste și muncitorești frățești.

În prima zi a Congresului, tovarășul N. S. Hrușciov a prezentat Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S., raport primit cu deosebit interes și căldură de delegați și oaspeți. Raportul a prezentat un larg tablou al situației internaționale de pe întregul glob, a arătat cum capitalismul, care asuprește popoarele, este forțat să părăsească poziție după poziție. Lagărul socialismului s-a întărit și mai mult, unitatea frățească a țărilor socialiste este o forță de neînvins. Lupta de eliberare a popoarelor coloniale de sub jugul imperialist, a înregistrat succese remarcabile. In cei șase ani care s-au scurs de la cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., 28 de țări asuprite s-au eliberat din robia colonială, constituindu-se în state independente. N. S. Hrușciov a arătat în Raportul prezentat: „Faptul că războiul a putut fi preîntîmpinat și că oamenii sovietici, popoarele celorlalte țări s-au putut bucura de binefacerile vieții pașnice, trebuie considerat drept principalul rezultat al activității partidului, a Comitetului său Central pe linia creșterii forței statului sovietic, a înfăptuirii politicii externe leniniste, drept un rezultat al activității partidelor frățești din țările socialiste, al activizării forțelor iubitoare de pace din toate țările". Raportul a scos în evidență lupta partidului pentru ca economia, știința și cultura din țară să se dezvolte într-un ritm impetuos, pentru ca viața oamenilor sovietici

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

(Continuare în pag. 5-a)

Cum învățăm?

În banca a treia, Bara Doina ascultă liniștită discuțiile colegilor. Subiectul este învățătura. Și, în privința aceasta, Doina știe că nu i se poate reproșa nimic, nu are nici o notă mică. Se aștepta chiar ca pionierii să-i ceară să le vorbească despre programul ei zilnic, despre felul cum învață ea. Deocamdată însă, se discută cu aprindere despre situația la învățătură a colegei lor, Meșter Maria. Pionierii se străduiesc să afle de la Maria care este cauza notelor ei mici, de ce nu învață cu seriozitate. „Poate că-ți treci timpul prea mult cu joaca? Sau poate că citești superficial, iar cînd nu înțelegi ceva, lași totul baltă!?"... „Într-adevăr, gîndea și Doina, Maria are note foarte mici...". Dar iată că, tocmai atunci cînd gîndea astfel, își auzi pronunțat numele. Tipoliuț Viorica o întreba despre felul cum a ajutat-o pe Maria. că doar ea singură promisese lucrul acesta.

— Am ajutat-o... începu Doina Am ajutat-o mult... întări ea. Ne făceam temele împreună... Adică eu le făceam... i le dădeam și ei...

Deci, acesta era „ajutorul" Doinei!

— Sigur, au spus pionierii, este mai simplu în felul acesta. Tu îți faci lecțiile, apoi îți vezi de treabă și, între timp, Maria copiază din caietul tău, fără ca măcar să înțeleagă ce scrie...

Pionierii și-au spus lămurit părerea în privința acestui „ajutor". Doar ei vor să devină muncitori de nădejde. Cine o să-ți dea să copiezi, în fabrică, o... piesă, de pildă, dacă nu poți descifra singur desenul? Acolo totul trebuie făcut cu mare precizie, iar ceea ce învață ei în școală o să le fie de mare folos... Iar în privința Mariei, desigur, ea este cea mai vinovată, pentru că este superficială, că neglijează învățătura. Dar vinovată este și Doina. Nu în felul acesta se dă ajutorul. „Dar cum trebuie să învățăm? Cum să ne ajutăm între noi?".

Întrebării acesteia s-au străduit pionierii detașamentului claselor a *VI-a din Școala de 7 ani din comuna Oșorhei, regiunea Crișana,* să-i dea răspuns.

— Eu cred că, în primul rînd, trebuie să ne gîndim bine cum să împărțim timpul, începu pionierul Pavel Liviu, președintele detașamentului. Și pentru aceasta, programul zilei este de mare ajutor. De fapt, este vorba de voință, de respectarea unei hotărîri. Dacă am hotărît să mă scol dimineața la ora 7, atunci 7 să fie. Știu că-mi folosește gimnastica de dimineață, de aceea caut să n-o neglijez. Cu îmbrăcarea nu pierd mult timp: de cu seară îmi pregătesc și hainele, și servieta. Așa se face că nu întîrzii la școală. Programul pentru după-amiază l-am făcut cu multă chibzuială. Am observat că este mai bine dacă, după ce viu de la școală și mănînc, fac întîi o mică pauză și apoi mă apuc de lecții. Am trecut deci în program, de la 3 la 6, pregătirea lecțiilor pentru a doua zi. Le fac întîi pe cele mai grele. Citesc cu atenție, fără să mă gîndesc în altă parte. Și aici este vorba de voință! Citesc pînă totul îmi este foarte clar. Timp pentru plimbare, pentru joacă, sau să citesc o carte, am destul. De la ora 6, pînă seara cînd mă culc. Se înțelege însă, că dacă la ora 6 nu mi-am terminat lecțiile, nu las totul baltă și plec...".

Liviu este ascultat cu atenție. Experiența lui poate ajuta și altora. Se știe doar că Liviu are numai note de 9 și 10. Și, desigur, aceasta se datorește și respectării programului zilei. De altfel, despre programul zilei și-au spus părerea și alți pionieri. Tipoliuț Viorica, de pildă. Și ea și-a alcătuit unul asemănător programului lui Liviu. Iar cît privește ajutorul la învățătură, Viorica și-a spus mai pe larg părerea, antrenînd la discuții și pe Tolea Lidia, pe Doina, pe Kovaci Ștefan...

Discuția despre acest lucru a dus la concluzia că studiului individual trebuie să i se acorde cea mai mare atenție. Fiecare trebuie să-și dea silința să învețe cît mai bine, mai aprofundat, iar ajutorul este binevenit numai atunci cînd lămurește unele probleme. De mare folos este și recapitularea făcută în grup, de asemenea, rezolvarea unor exerciții suplimentare în colectiv, sau efectuarea unor experiențe de fizică, călătorii pe hartă etc.

În ziua aceea, în detașament, pionierii au venit cu multe răspunsuri la întrebarea „Cum învățăm noi".

E. TOFAN

Concursul micilor naturaliști

Faza pe raion

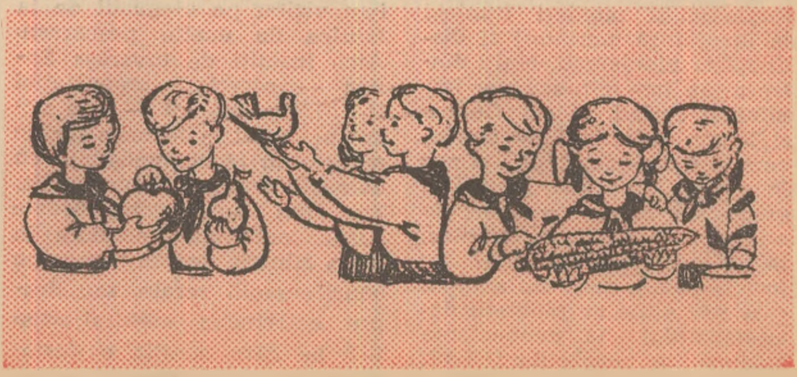
Cu multă nerăbdare au așteptat pionierii din raionul Salonta faza raională a concursului micilor naturaliști. Și iată că, nu demult, și-au dat întîlnire la Salonta cei mai buni pionieri-crescători de animale mici, legumicultori și pomicultori, stupari și sericicultori.

O frumoasă expoziție organizată cu acest prilej le-a dat posibilitate participanților să cunoască cele mai frumoase rezultate ale micilor naturaliști: diferite soiuri de porumb, soiuri noi de legume, fructe enorme — toate rezultat al aplicării cunoștințelor teoretice în practică și al pasiunii cu care au muncit pionierii.

Consfătuirea micilor naturaliști din raion a constituit un bun schimb de experiență pentru aceștia. Cu multă atenție au fost ascultați pionierii din comuna Sînnicolaul romîn care au vorbit despre metodele întrebuințate de ei pe lotul experimental, despre experiențele miciuriniste efectuate acolo.

Cea mai bună dovadă a faptului că micii naturaliști din Sînnicolaul romîn sînt deosebit de harnici, este acela că au obținut **premiul I** pe raion. Au mai obținut premii micii naturaliști din comuna **Căpîlna**, din Salonta, din comuna **Holod** și alții. Cei 50 de mici naturaliști, aleși dintre cei mai buni din raion pentru a participa la consfătuire, s-au angajat să ducă în școlile lor ștafeta experienței înaintate, să obțină rezultate din ce în ce mai bune.

TOMA TEODOR
cl. a VII-a, com. Holod
raionul Salonta, reg. Crișana

Din viața pionierească

Viitorii utemiști

Ca și în alte unități din țară, unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 1 din comuna Gostavățu, raionul Caracal, se ocupă cu grijă de pregătirea pionierilor din clasele a VII-a care împlinesc 14 ani și care îndeplinesc condițiile pentru a intra în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor. Pentru acest eveniment important din viața lor, pionierii trebuie să cunoască cît mai multe lucruri despre lupta poporului muncitor pentru o viață mai bună, trebuie să cunoască munca de zi cu zi pentru construirea socialismului, să participe, după puterile lor, la această muncă... Unitatea de pionieri, îndrumată de organizația U. T. M. din școală, organizează diferite activități interesante. Într-o adunare de detașament, clasa a VII-a, a discutat despre lupta eroică a Uniunii Tineretului Comunist sub conducerea P.C.R.. În această adunare au vorbit, printre alții, pionierii Lixente Elena, Matei Ion, Cioroianu Olimpia, Vișinescu Ion, Mitran Vasile. Ei au vorbit despre pildele de eroism ale uteciștilor Donca Simo, Olga Bancic, Vasile Roaită, Ștefan Plavăț, Constantin Godeanu, care și-au jertfit viața pentru un viitor mai bun. Pe bluzele albe ale acestor pionieri din clasa a VII-a strălucesc steluțele roșii. Ei sînt fruntași la învățătură și în activitățile pionierești. Acești pionieri se pregătesc să intre în U.T.M. Statutul U.T.M. l-au studiat cu multă atenție, pentru a cunoaște ce este Uniunea Tineretului Muncitor, drepturile și îndatoririle utemiștilor.

La informările politice care se țin în școală, viitorii utemiști își iau notițe, iar discuțiile purtate sînt rodnice. Aici ei află lucruri înălțătoare despre viața poporului nostru, despre mărețele realizări din țara constructorilor comunismului, despre noile victorii ale științei și tehnicii sovietice. Ei au aflat, de pildă, că cel mai mare furnal din lume este cel de la Krivoi Rog, că cea mai mare hidrocentrală din lume este cea de la Stalingrad. Cu multă însuflețire discută pionierii despre zborurile cosmonauților Gagarin și Titov. Mai deunăzi, tovarășul Ilie Mirea, secretarul organizației P.M.R. din comună, le-a vorbit pionierilor despre victoriile oamenilor muncii sub conducerea partidului în construirea socialismului, despre succesele brigăzilor de producție ale tineretului și aportul pe care-l aduce tineretul la îndeplinirea sarcinilor puse de Congresul al III-lea al P.M.R. Tovarășul Florea Cioroianu, președintele Sfatului popular din comună, a vorbit pionierilor, cu ocazia Lunii prieteniei romîno-sovietice, despre prietenia trainică care leagă poporul nostru de marele popor sovietic. Își amintesc cum le-a vorbit tovarășul Dumitru Iova, președintele gospodăriei agricole colective, despre succesele agriculturii noastre socialiste, despre viața nouă a țăranilor colectiviști din comună, arătînd totodată și succesele pe care le obțin tinerii utemiști, printre care Ion Pîrvan și Petre Diaconu.

Citind și studiind Statutul U.T.M., pionierii au aflat că membrii U.T.M. trebuie să lupte necontenit pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, să muncească fără preget pentru cucerirea științei, tehnicii și culturii. Foarte grăitoare sînt rezultatele obținute de ei la învățătură. Ei dovedesc dragoste și grijă pentru colectivă, pe care întotdeauna o ajută cu drag, cum au procedat deunăzi, la recoltarea porumbului.

Nu odată îi poți vedea pe pionierii clasei a VII-a în mijlocul elevilor mai mici, discutînd cu ei și pregătindu-i pentru a fi primiți în rîndurile organizației de pionieri. Sau iată un alt aspect devenit obișnuit: la sediul organizației U.T.M. din comună discutînd cu secretarul despre cinstea de a fi membru al organizației revoluționare de tineret.

M. LUPEȘ

In preajma primirii carnetului roșu

— Uniunea Tineretului Muncitor crește constructori înflăcărați ai socialismului, care să-și închine cu abnegație întreaga viață pentru cauza înaltă a partidului și poporului muncitor.

Și tovarășa instructoare superioară Georgeta Enăchiuc se opri din citit, apoi începu să le povestească copiilor despre eroii clasei muncitoare care, cu modestie și abnegație, și-au dat viața luptînd pentru cauza înaltă a partidului; despre eroismul în muncă al sutelor de mii de muncitori care, zi de zi, neobosit, luptă pentru înflorirea patriei socialiste; despre tinerii patriei noastre care, alături de muncitori, luptă pentru transformarea în faptă a cuvîntului partidului. In acel moment, și pioniera Grosu Alexandrina, și Comănescu Traian, și Postolache Constantin s-au gîndit la ei. La ceea ce vor trebui să facă să se poată număra cu cinste printre utemiști.

Acum, în preajma primirii lor în rîndurile organizației revoluționare de tineret, pionierii au înțeles și mai bine că trebuie să învețe cu seriozitate, profund, pentru ca mîine, la locul lor de muncă, să fie demni constructori ai socialismului.

...În sala de ședințe a organizației de U.T.M., tovarășa instructoare superioară Enăchiuc, din partea colectivului de conducere al unității de la Școala de 7 ani nr. 9 din Bacău, recomandă adunării generale pe cei trei pionieri. Subliniază în special faptul că atîta vreme cît au fost pionieri ei s-au achitat cu cinste de sarcinile care le-au primit; că au fost exemplu în muncă și învățătură și pentru ceilalți pionieri.

Utemiștii discută, le pun întrebări. În tot timpul cît s-au pregătit pentru acest important eveniment, pionierii au căutat să înțeleagă cît mai bine, cît mai exact ce anume trebuie să caracterizeze un utemist, cum trebuie să se poarte și ce trebuie să facă un tînăr pentru a fi exemplu în muncă și viață pentru ceilalți. Și răspunsurile lor la întrebările utemiștilor vin sigure, convingătoare. Pentru că la cercul de studiere a statutului, la toate discuțiile cu tovarășii instructori despre utemiști, pionierii au înțeles un lucru: toată forța de muncă, toată priceperea ta trebuie s-o închini cauzei partidului, muncii pentru înflorirea patriei socialiste.

OANA MAGDU

În mijlocul pionierilor de la Școala de 7 ani din comuna Snagov, regiunea București, a sosit un oaspete drag — tovarășul Dumitru Dragomir, secretar al comitetului U.T.M. din comună.

Cît de interesantă este munca în uzină! Pionierii detașamentului claselor a VII-a, de la Școala de 7 ani nr. 15 din București, ascultă cu cea mai mare atenție explicațiile membrilor brigăzii de producție a tineretului de la Uzina „Automatica" din București, brigadă U.T.M. fruntașă pe raion.

Cum procedează ei

În detașamentul 1 al unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 6 din orașul Galați sînt foarte mulți pionieri fruntași la învățătură, purtători ai distincțiilor pionierești. Mulți dintre ei au împlinit, sau vor împlini în curînd, 14 ani. Cum e și firesc, colectivul de conducere al detașamentului și-a pus în atenția preocupărilor lui și pregătirea acestor pionieri de a intra în rîndurile utemiștilor. În programul de activități au fost trecute o serie de acțiuni, care să-i ajute pe pionierii detașamentului la cunoașterea îndatoririlor membrilor U.T.M., a activității lor de zi cu zi, a statutului Uniunii Tineretului Muncitor.

Într-una din zile, pionierii i-au vizitat pe utemiștii de la fabrica de unelte pescărești. Aici, însoțiți de tovarășa Sofica — secretara organizației U.T.M. din fabrică — i-au văzut pe tineri la locurile lor de muncă, au făcut cunoștință cu utemiștii fruntași în producție, au aflat lucruri interesante despre activitatea acestora în afara fabricii, despre munca pe băncile școlii serale, sau despre activitatea cultural-artistică pe care aceștia o desfășoară în cadrul formațiilor artistice din fabrică. Dornici să afle cît mai multe, pionieri — printre care Postelnicu Liliana, Sorice Viorel, Porumb Marilena — s-au interesat și despre alte activități ale organizației U.T.M din fabrică. La sfîrșitul vizitei, pionierii i-au invitat pe utemiștii fruntași din fabrică la ei la școală.

În programul de activități al detașamentului mai figurează și alte asemenea acțiuni: o adunare cu tema „Cinstea de a fi utemist", o discuție cu întreg detașamentul despre Statutul U.T.M., și altele.

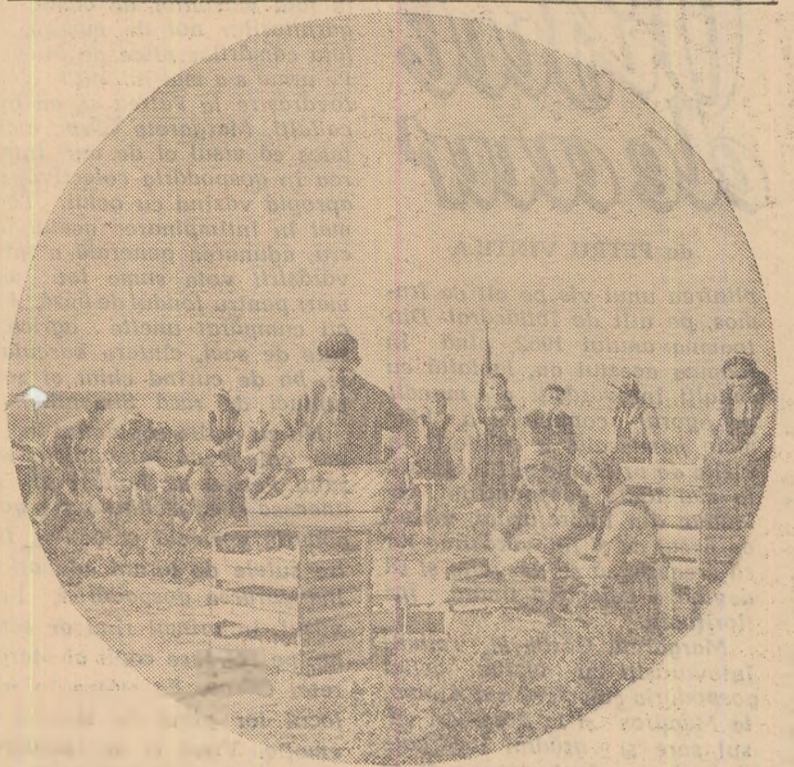
Florile recunoştinţei

Pioniera Moldovanu Iuliana îşi netezi încă odată părul, apoi luă cu grijă garoafele roşii şi se îndreptă spre ofiţerul cu faţa zîmbitoare şi pieptul plin de decoraţii. „Fiţi binevenit în unitatea noastră, tovarăşe colonel, spuse Iuliana oferindu-i florile. Vrem să transmitem salutul nostru pionieresc, recunoştinţa noastră fierbinte întregii armate populare, care ne apără patria dragă...“

...Sînt emoţionante evenimentele despre care vorbeşte tovarăşul colonel Vasile Frunză. De aceea, în sala plină de pionieri nu se aude decît vocea caldă, a vechiului luptător. „La 25 octombrie 1944, ultimul cătun, ultimul petic de pămînt al patriei noastre a fost eliberat de sub jugul fascist. Dar cîte jertfe din partea poporului nostru, din partea ostaşilor sovietici n-a cerut lupta aceasta, care a adus libertate oamenilor muncii din ţara noastră, bucuria vieţii luminoase de construire a socialismului... Despre cîteva fapte de eroism ale ostaşilor noştri vreau să vă povestesc... Era în octombrie, 1944. Duşmanul căuta să împiedice prin orice mijloc înaintarea armatei noastre şi a trupelor sovietice eliberatoare. Încercînd să distrugă podul peste Tisa pe care treceau armatele noastre, hitleriştii au trimis pe apă o mină plutitoare. Dar ostaşul Eftimie Croitoru s-a aruncat în apă şi a făcut să explodeze mina. Viteazul ostaş şi-a jertfit viaţa, iar podul a fost salvat.“

Cuvintele calde care zugrăvesc vitejia ostaşilor romîni în acele zile grele, de zbucium, pătrund adînc în inimile copiilor. Ei n-au cunoscut decît zile fericite... „Armata noastră populară apără viaţa nouă din patria noastră, le spune tovarăşul colonel Frunză, apără copilăria voastră fericită, clădirile şi fabricile noi înălţate, şcolile voastre... Apără pacea! Ostaşii noştri muncesc neobosiţi pentru a-şi perfecţiona pregătirea de luptă şi politică, armamentul şi tehnica modernă, sînt hotărîţi să-şi îndeplinească cu cinste misiunea de onoare încredinţată de partid, guvern şi popor — apărarea cuceririlor socialiste ale oamenilor muncii, a independenţei patriei noastre scumpe împotriva oricărui duşman.

În jurnalul de unitate al Şcolii de 7 ani nr. 76 din Bucureşti pe una din file, tovarăşul colonel Vasile Frunză a scris cîteva cuvinte de prietenie. Ele amintesc de una dintre cele mai frumoase zile ale pionierilor din unitate, zi în care gîndurile lor s-au îndreptat cu respect şi preţuire către eroii romîni şi sovietici, căzuţi în lupta pentru eliberarea patriei, către militarii Armatei Populare Romîne, neclintiţi apărători de astăzi ai patriei noastre.

Ghiţă Florica, Memet Atvic, Memet Asan, Şola Eudoxia, Szanto Iulia, Osman Adrian... Iată numai cîţiva din pionierii fruntaşi la recoltarea roşiilor din grădina Gospodăriei agricole colective „Olga Bancic“, regiunea Dobrogea.

La culesul porumbului

Colectiviştii din comuna Şelaru, raionul Găeşti, au realizat anul acesta o recoltă bogată de porumb. Succesele obţinute de ei i-au bucurat mult pe copii. Pionierii unităţii de la Şcoala de 7 ani din comună au participat cu mult entuziasm alături de colectivişti, de părinţii şi fraţii lor mai mari la culesul porumbului.

LA CULES

Pe tarlalele gospodăriei agricole colective „1907“, din comuna Şelaru, munca e în toi. Plini de voioşie pionierii dau ajutor. Fiecare pionier şi-a luat cîte un rînd de porumb să-l culeagă. Este o adevărată întrecere. Cei mai harnici sînt: Dobrobanţu Vera, Alecu Dumitru, Ţoancă Badea, Antonie Ioana, Bălăceanu Vera din clasa a VII-a, Necula Marcela, Duduş Ştelică, Radu Florica, Manu Georgeta din clasa a VI-a. Cîntecele pionierilor îi înveselesc pe culegători. Porumbul este încărcat de colectivişti în camioane şi dus în curtea gospodăriei.

LA CURAŢATUL PORUMBULUI

Grămezile de porumb înalte de 2—3 metri din curtea gospodăriei colective scad, luîndu-le locul stivele mari de porumbi dezbrăcaţi de foi. Galbenul portocaliu al porumbului strălucind sub razele puternice ale soarelui, grămezile mari de frunze şi roşul purpuriu al cravatelor pionereşti completează acest tablou al muncii, ce pare a fi un decor lucrat de mîna unui pictor iscusit. Şi aici pionierii îşi ajută părinţii. Desfac porumbul, care este apoi încărcat în coşuri. Rînd pe rînd, coşurile pline vîrf sînt transportate de colectivişti spre cele trei pătule ce se află în incinta gospodăriei colective. Pe feţele îmbujorate ale pionierilor, în ochii lor strălucitori de succesul muncii se citeşte mîndria sarcinei îndeplinite. Le e dragă colectiva şi, atunci cînd e nevoie, vin aici cu multă bucurie.

MUNCA S-A TERMINAT

Încolonaţi pe detaşamente, pionierii se îndreaptă spre casele lor. Sînt bucuroşi de munca de astăzi. Peste 6.000 kg de porumb au recoltat pînă acum pionierii din comuna Şelaru.

La adunarea de alegere a preşedintelui unităţii, tovarăşul Florea Dobrobanţu, preşedintele gospodăriei agricole colective din comună, a mulţumit pionierilor pentru ajutorul pe care l-au dat la strînsul recoltei şi i-a felicitat pentru rezultatele obţinute. El le-a urat, totodată, mult succes la învăţătură. Colectiva îi aşteaptă cu multă bucurie pe fiecare.

★

Rezultate frumoase în munca de strîngere a recoltei au obţinut şi alte unităţi de pionieri din raionul Gaeşti. În satul Glogoveanu, unitatea de pionieri din şcoală a ajutat colectiviştilor din comună la culesul porumbului recoltînd 1.050 kg. de porumb. Pionierii şi şcolarii din comuna Ştefan cel Mare au strîns recolta de pe 10 hectare însămînţate cu porumb. Tot în această perioadă, ei au curăţat peste 300 kg de floarea-soarelui. Iar în comuna Slobozia, unităţile de pionieri de la cele două şcoli de 7 ani au cules porumbul de pe cca. 12 hectare.

Ajutorul pe care îl dau pionierii colectiviştilor dovedeşte din plin dragostea şi interesul ce îl au ei pentru gospodăria agricolă colectivă, pentru satul nostru socialist.

RODICA ALBU

PENTRU cei MICI

de MIHAI STOIAN

Îţi mai aminteşti de toate emoţiile prin care ai trecut în primul an de şcoală? Acum eşti mare, pionier, poate c-ai uitat şi de stîngăcia cu care ţi-ai învelit întîia oară cărţile şi caietele, şi de nepriceperea cu care ai muiat prima dată tocul în călimară. Ei, dar ia gîndeşte-te: cîţi nu sînt acum în aceeaşi situaţie în care te aflai tu, altădată?

Priveşte-i! Şcolarii din clasa I-a te urmăresc cu interes şi admiraţie, căci văd în tine un frate mai mare, capabil să le dea o mînă de ajutor.

Înţelegînd toate acestea, pionierii detaşamentului 10 de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Galaţi s-au pus pe treabă. Ei au rugat-o pe tovarăşa învăţătoare de la clasa I-a, ca, imediat după sfîrşitul orelor, elevii cei mici să rămînă puţin timp în bănci, iar pionierii să le explice tot ce trebuie să ştie un şcolar din clasa I-a.

Cercetînd caietele în care au şi apărut liniuţe, cîrlige, pioniera Ionescu Viorica le-a arătat copiilor cum se ţine creionul, pentru ca liniuţele să iasă drepte.

Pionierul Popescu Călin i-a învăţat cum se şterge cu guma. În primul rînd, le-a atras atenţia să nu umezească guma în gură, pentru că aşa se găureşte fila de caiet. Apoi le-a dovedit că foaia nu se mototoleşte dacă ţii arătătorul şi degetul mijlociu întinse şi ştergi numai între ele cu guma.

Săiceanu Cornel şi-a asumat sarcina să-i înveţe cum se învelesc cărţile şi caietele în hîrtie albastră; întîi se măsoară hîrtia, apoi marginile se îndoaie şi dispar...

Cînd a venit vremea scrisului cu cerneală, alte lămuriri au fost date cu dragoste şi pricepere de către pionierii detaşamentului 10: „Atenţie! le-a zis celor dintr-a-ntîia pionierul Teodorescu Ginel. După ce moi tocul în călimară, trebuie neapărat să atingi peniţa de marginea călimării, pentru ca astfel cerneala care prisoseşte să se prelingă la loc în sticluţă, nu care cumva să pice pe caiet. Cerneala e tare poznaşă: abia aşteaptă să vă „împodobească“ filele de caiet cu „purceluşi“.

Ei, şi dacă „nenorocirea“ s-a întîmplat? Cum uscăm o pată de cerneală cu sugativa?

— Nu, nu! a sărit să le-o dovedească pioniera Matei Maricica. Sugativa nu se aşterne de-a dreptul peste pată. La început, apropiem de pată doar colţul sugativei, pînă cînd ea suge toată cerneala.

Cei dintr-a-ntîia îi ascultă întotdeauna, cu atenţie, pe pionieri. Şi le urmează sfaturile. Rezultatele bune nu întîrzie să se arate.

Dar tu, cititorule (care poate că ţi-ai amintit, în sfîrşit, de primul tău an de şcoală) nu eşti gata să dai şi tu o mînă de ajutor celor din clasa întîia? Sînt sigur că da!

Informările politice — izvor de cunoştinţe

În clasa a VI-a A e linişte, pionierii şi şcolarii ascultă cu atenţie cuvintele tovarăşei profesoare Elena Ghindeanu, care le vorbeşte despre victoriile obţinute de oamenii muncii din ţara noastră, sub conducerea partidului, în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului, despre succesele realizate de oţelarii hunedoreni, despre recoltele bogate obţinute de ţăranii colectivişti. Aceasta este tema informării politice de azi. Elevii sînt atenţi şi-şi iau notiţe. Pionierii Dobrescu Anca, Chelu Elena, Bîrzan Mihaela, Ionescu Şerban au pus apoi întrebări. La sfîrşitul expunerii, tovarăşa profesoară a recomandat pionierilor să citească, pe lîngă presa pionierească şi unele cărţi despre trecutul glorios de luptă al poporului muncitor sub conducerea partidului. Pionierii şi şcolarii clasei a VI-a A şi-au propus ca peste cîteva zile să facă o vizită la Muzeul „Luptele muncitorilor ceferişti, petrolişti, din ianuarie-februarie 1933“. Recent, tema unei alte informări politice au fost succesele obţinute de ştiinţa şi tehnica sovietică, de oamenii sovietici — apărători ai păcii, despre lupta popoarelor din lumea întreagă pentru pace şi dezarmare.

La Şcoala de 7 ani nr. 1 din Craiova, informările politice se ţin săptămînal de către activişti de partid şi de stat, muncitori fruntaşi, cadre didactice. Ele au ca scop informarea pionierilor şi a şcolarilor cu principalele evenimente interne şi internaţionale petrecute în cursul săptămînii. Pentru a participa activ la informările politice, elevii se pregătesc citind publicaţiile pentru copii, ascultînd emisiunile radiofonice. La fiecare expunere ei îşi iau notiţe, pun întrebări, cer lămuriri. Informările politice sînt aşteptate cu nerăbdare de către pionierii şi şcolarii din toate clasele.

M. NEGREA

Ei au numai note foarte bune

Pioniera Popescu Elena din clasa a VII-a A de la Şcoala medie din Găeşti, regiunea Argeş.

Pioniera Avîrvarei Margareta, din clasa a VI-a, de la Şcoala de 7 ani din comuna Poiana, raionul Botoşani, regiunea Suceava.

Pioniera Mărgărit Elena, din clasa a VI-a de la Şcoala de 7 ani Snagov, raionul Răcari.

FLĂCĂUL DE LA MACARA

De undeva, de pe acoperişul blocurilor ce se înalţă în lumina dimineţii cu scăpărări de soare în ferestre, se aud cîteva sunete de fluier.

Semnalul a fost dat: ca un uriaş, „păşind" apăsat pe şinele de fier, macaraua se apropie de tomberonul cu două roate, încărcat cu mortar şi, înhaţînd greutatea de-o tonă cu braţul său puternic, o ridică în văzduh. Deasupra ultimului etaj, la peste treizeci de metri înălţime!

Cucerit de semeţia blocurilor, unele aproape terminate, privind mişcările precise ale macaralei-turn, uiţi o clipă că te afli în faţa unei maşini. Dar iată că sus, dincolo de pereţii de sticlă ai cabinei de comandă, se zăreşte chipul celui care o conduce. Un flăcău inimos şi vesel, cu faţa uscăţivă. Mecanicul macaragiu, tînărul utemist Nicolae Oană.

Atent, acum îşi aruncă privirile în jos, la oamenii care pregătesc mortarul, acum răspunde semnalelor de fluier ce vin de pe bloc: trimite la timp materialele trebuincioase constructorilor de sus, care împlinesc al nouălea etaj.

O clipă nu stă liniştit. Nu-l rabdă inima. Îi place să fie la post, în ritmul viu al muncii constructorilor. Să ridice cu el în lumină frunţile de piatră ale blocurilor monumentale. Se bucură cu fiecare bloc nou construit. Şi pe cîte nu le-a înălţat braţul puternic al macaralei conduse de el! Pe şantierul de pe şoseaua Pandurí şi pe Rahova, în Floreasca, ca şi aici, printre constructorii care înalţă frumoasele blocuri de pe Şoseaua Mihai Bravu, s-a străduit să fie în primele rînduri, fruntaş în muncă.

— De mic am visat să construiesc case, spune însufleţit tînărul macaragiu. De cînd eram şcolar. Şi iată că visul mi s-a împlinit. E-o fericire să vezi cum în urma ta se deschid larg uşile noilor blocuri, iar la ferestre apar glastrele cu flori — semn că locatarii au şi sosit. Să auzi glasurile copiilor însufleţind apartamentele proaspete cu larma lor veselă. Curînd, peste cîteva zile, şi aici vor sosi oaspeţi: primele două blocuri, însumînd 262 apartamente, sînt deja gata!

Macaraua înaltă, cu chipul zîmbitor al tînărului din cabină, se îndepărtează profilîndu-se pe faţada construcţiilor zvelte, înălţînd braţul de fier

în văzduh. Braţul tînărului, parcă! Ca un salut adus noilor oaspeţi pe care îi aşteaptă!

AL. DINU IFRIM

Ziua Forţelor Armate ale R.P.R.

Poporul nostru sărbătoreşte la 25 octombrie Ziua Forţelor Armate ale R.P.R., care apără neclintite cuceririle revoluţionare ale oamenilor muncii, suveranitatea şi independenţa patriei noastre.

Armata noastră populară, una din realizările de seamă ale regimului democrat-popular, este puternică şi de neînvins. Slujind cu abnegaţie şi devotament interesele poporului muncitor, ea se bucură de dragostea şi de sprijinul tuturor celor ce muncesc din patria noastră.

Pe baza marilor succese obţinute de ţara noastră în dezvoltarea economiei sale socialiste şi cu ajutorul neprecupeţit al Uniunii Sovietice, partidul a înzestrat forţele armate cu armament şi tehnică de luptă modernă, cu tot ceea ce-i este necesar pentru a-şi îndeplini cu cinste misiunea încredinţată.

Pentru tinerii patriei noastre este o mare cinste să facă parte din rîndurile militarilor Armatei Republicii Populare Romîne. Sub îndrumarea comandanţilor şi locţiitorilor politici, cu sprijinul organizaţiilor de partid şi al organizaţiilor utemiste, ostaşii noştri muncesc neobosit pentru a-şi însuşi o înaltă măiestrie în mînuirea armamentului şi tehnicii, se formează ca luptători puternici şi curajoşi.

Devotaţi fără margini partidului, guvernului şi poporului, militarii armatei noastre stau de strajă muncii paşnice a poporului nostru, şi împreună cu militarii celorlalte armate ale statelor socialiste frăţeşti, sînt gata să zdrobească orice duşman care ar ataca puternicul lagăr al socialismului.

Visul de aur

de PETRU VINTILA

Intr-o dimineaţă din toamna anului 1952 putea fi văzută în hotarul satului Petreu, din raionul Marghita, o femeie măruntică, cu cizme de cauciuc în picioare, îmbrobodită într-o basma simplă şi cu umerii strînşi într-o scurteică vînătă.

Se înfiinţase cea dintîi întovărăşire în sat şi aci venise de la raion un grup de topometri pentru măsurarea şi comasarea terenului agricol. Femeia aceea îi ajuta pe topometri, ducînd cu spinarea maldărul de mire vopsite în alb şi roşu, ducînd cutia şi trepiedul teodolitului. Zile întregi femeea aceea, neobosită, i-a însoţit pe topometri, a trecut peste haturi vechi, a mers prin şleauri adînci de noroi, şi, tăcută, în toată vremea aceea n-a spus decît atîta: „Oh, tovarăşilor dragi... Mie mi-ar fi plăcut să fie direct gospodărie colectivă la noi".

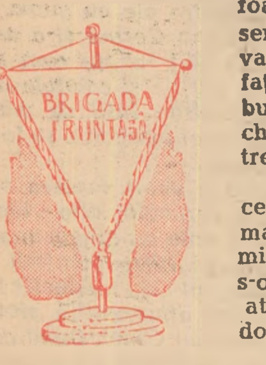
O chema Margareta şi era nevasta lui Mihai Görbe. Avea şase copii şi la gîtul cîtorva din ei flutura cravata roşie de pionier. Intrarea acestei femei în întovărăşirea „Al. Petöfi" atunci înfiinţată, însemna pentru Margareta Görbe împlinirea unui vis pe cît de frumos, pe atît de înflăcărat. Din toamna anului 1952, pînă în toamna acestui an, laolaltă cu ceilalţi întovărăşiţi a muncit pe ogorul comun cu o hărnicie nemişcată, a călătorit în vizite de prietenie şi învăţătură la mai toate gospodăriile colective din împrejurimi, visînd cu nesaţ ca şi întovărăşirea lor să crească, să se dezvolte şi să devină o colectivă tînără, înfloritoare.

Margareta Görbe şi ceilalţi întovărăşiţi au vizitat astfel gospodăria colectivă din Abram, la Mădăraş şi la Borş. Au văzut sere şi grădini încărcate de rod, au văzut saivane de oi şi mari grajduri de vite, au văzut lanuri de grîu şi de porumb, au intrat în casele colectiviştilor şi s-au oprit îndelung în faţa maşinilor de cusut, a garniturilor noi de mobilă, în faţa cămărilor pline de bucate. Pe urmă s-a mai înfiinţat o întovărăşire la Petreu şi, ca toţi ceilalţi, Margareta Görbe a înţeles că visul ei de aur, intrarea în gospodăria colectivă, se apropia văzînd cu ochii. Tocmai în întîmpinarea acelui lucru, adunarea generală a întovărăşirii vota sume tot mai mari pentru fondul de bază. Aşa au cumpărat unelte agricole, sute de saci, cîntare basculante, ba de curînd chiar şi zece juninci de rasă Simental.

Nu cu multe săptămîni în urmă, cele două întovărăşiri din satul Petreu au hotărît să se unească şi să alcătuiască o gospodărie agricolă colectivă. Intre sutele de ţărani adunaţi la inaugurarea gospodăriei, i-am văzut, în primul rînd de scaune, pe cei şase copii ai Margaretei Görbe. Ea stătea în mijlocul lor plină de fericire şi emoţie. Visul ei se împlinise, visul ei de aur a prins viaţă.

Făceau parte din marea familie a colectiviştilor.

STEGULEŢUL

Vasile Tender, şeful brigăzii de tineret din secţia aparataj a Fabricii „Electromotor" din Timişoara, a rămas o clipă pe gînduri. Apoi a părăsit atelierul şi s-a oprit în curte, alături de magazie, unde se depozitau deşeurile de micanită.

Moş Ştefan Bechir, magazionerul, s-a uitat la el, dar nu l-a luat în seamă. „O căuta ceva prin deşeuri, sînt destule, poate să ia cît o pofti, că şi aşa n-avem ce face cu ele", şi-a zis el.

Vasile a ales cîteva bucăţi şi s-a înapoiat cu ele în atelier. Le-a măsurat şi le-a tăiat cu foarfeca după desen. Da, puteau fi valorificate! Cu faţa îmbujorată de bucuria izbînzii, a chemat în jur întreaga brigadă.

— Măi băieţi, începu el, am găsit o mare rezervă de micanită.. Trebuie s-o aducem toată în atelier. Să vină doi cu mine.

A plecat împreună cu Bordea şi Pistriceanu şi-au adus primul transport. Apoi s-au apucat de lucru.

Sosise de mult sorocul să meargă la magazie să scoată lamelele de micanită şi Bechir îl aştepta pe Vasile cu raţia pusă deoparte, cîntărită, dar acesta nu mai venea. „Or lucra altceva" gîndea el. Băieţii însă lucrau tot la colectoarele dinamurilor, dar cu material din deşeuri de micanită.

Vestea n-a întîrziat să ajungă şi la urechile lui moş Bechir. Şi cu toate că treburile nu-l lăsau să părăsească magazia, într-o bună zi s-a oprit în atelierul aparataj, la brigada lui Vasile. Lîngă geam, în lumina soarelui, se afla pe un postament înalt steguleţul roşu, cîştigat de brigadă. Mîndria brigăzii. Moş Bechir citi: „Brigadă de tineret fruntaşă pe ramură, pe oraşul Timişoara". Mai citi încă odată, apoi se apropie de brigadă.

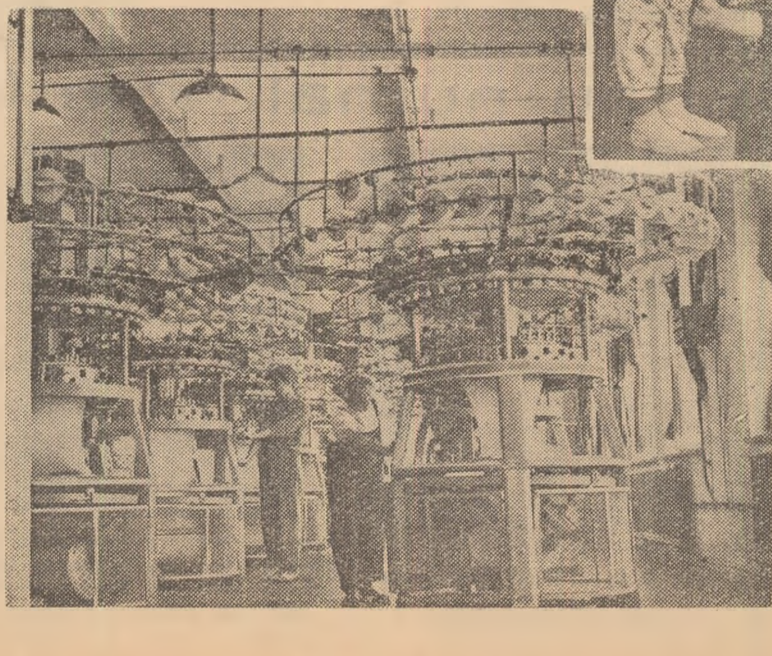
— Bravo măi, băieţi, dar puteaţi să-mi spuneţi şi mie! Ori ce, credeţi că eu nu mă bucur cînd văd halele noi care se ridică în fabrica noastră? Moşul ştia că la temelia noilor construcţii stau şi economiile tinerilor — cele 47.000 lei!

Moş Bechir se apropie de steguleţul roşu şi de sub el, prin geamul larg, privea construcţiile noi cu liniile suple, care dominau întreaga curte a Fabricii „Electromotor".

N. BULGARU

La fabrica „Bella Breiner"

Fabricile din patria noastră sînt înzestrate permanent cu noi maşini moderne. Aşa, de pildă, la Fabrica „Bella Breiner" din Capitală au fost instalate, recent, maşini moderne de tricotat, de mare productivitate. Cîteva din acestea le vedeţi în fotografia de faţă.

Multe sînt produsele care se fabrică la Intreprinderea „Bella Breiner". Printre acestea se numără şi noile modele de lenjerie pluşată destinată copiilor. De reţinut, că din cele 85 modele care vor fi introduse curînd în colecţia fabricii, jumătate sînt destinate copiilor.

Sub steagul desfășurat al comunismului

(Urmare din pag. 1-a)

să devină mai plină, mai îmbelșugată. Într-adevăr, victoriile grandioase, repurtate de poporul sovietic în ultimii șase ani, sînt uluitoare. S-au construit cele mai mari hidrocentrale din lume, s-au ridicat noi orașe. Geniul poporului sovietic, avîntul științei și tehnicii au dăruit omenirii primii piloți cosmonauți, Iuri Alexeevici Gagarin și Gherman Stepanovici Titov, oameni sovietici, fii credincioși ai Partidului Comunist.

Asemenea realizări epocale nu putea obține decît un popor cu o înaltă cultură socialistă, stăpînitor al tehnicii cele mai avansate.

În drumul său desfășurat spre comunism, poporul sovietic va repurta victorii și mai mari, va demonstra lumii întregi că cea mai înaintată societate din cîte au existat pe pămînt, este societatea comunistă.

Va intra în istorie ziua de 18 octombrie, cînd de la tribuna Congresului, N. S. Hrușciov a prezentat proiectul de Program al P.C.U.S., programul construirii comunismului. Comunismul, acest vis de aur al omenirii, a devenit un obiectiv concret, ziua de mîine a oamenilor sovietici. În comunism, forțele de producție, știința, tehnica, arta vor atinge cel mai înalt nivel de dezvoltare. **Munca în folosul societății va deveni pentru toți o necesitate vitală. Belșugul de produse va da posibilitatea aplicării principiului comunist de la fiecare —** după capacitatea sa, fiecăruia — după nevoi. Vor dispare **deosebirile esențiale dintre oraș și sat. Drept rezultat al progresului științei și tehnicii, al înaltului nivel cultural al oamenilor sovietici, vor dispare deosebirile existente între munca fizică și cea intelectuală. Tovarășul Hrușciov a indicat în raportul său căile concrete pentru crearea bazei tehnico-materiale a comunismului în următorii douăzeci de ani. Pentru aceasta, va fi necesar să se construiască noi uzine moderne, centrale electrice, școli, locuințe și multe altele. Va fi sporită fertilitatea solului, pustiurile vor fi transformate în pămînturi roditoare, cursurile apelor vor fi reglate după voința omului. Toate acestea se află în puterea oamenilor sovietici, constructori înflăcărați ai comunismului. U.R.S.S. produce în prezent aproape 1/5 din întreaga producție industrială mondială — mai mult decît Anglia, Franța, Italia, Canada, Japonia, Belgia și Olanda luate laolaltă. În urmă**toarele două decenii, Uniunea Sovietică va întrece și va lăsa departe, în urmă, din punct de vedere economic cea mai puternică țară capitalistă — S.U.A. **iar oamenii sovietici se vor bucura de cel mai înalt nivel de trai din lume.**

Delegații care au luat cuvîntul la Congres și-au exprimat profundul atașament față de puternicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, entuziasmul și hotărîrea de a participa cu toate forțele și cu toată priceperea la aplicarea în viață a sarcinilor istorice puse în fața de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.

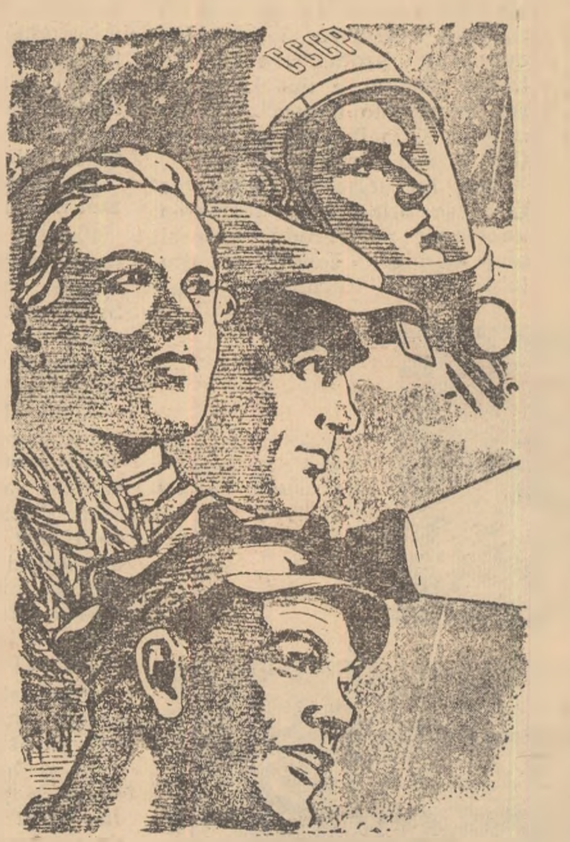
O puternică manifestare de solidaritate, admirație și dragoste față de gloriosul partid al lui Lenin, au prilejuit cuvîntările rostite de reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești frățești. Succesele Uniunii Sovietice devin far călăuzitor în lupta popoarelor care construiesc socialismul, care văd în succesele de azi ale Uniunii Sovietice, propriile lor realizări de mîine. Realizările epocale ale Uniunii Sovietice umplu de speranță inimile comuniștilor și oamenilor muncii din țările capitaliste, le dau noi forțe în lupta împotriva odiosului regim capitalist.

Mărețele obiective ale noului Program al P.C.U.S. entuziasmează oamenii muncii din țara noastră, îi însuflețesc și mai mult în lupta pentru triumful cauzei păcii și socialismului. În cuvîntarea rostită de la înalta tribună a celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a dat glas înaltelor sentimente de admirație, recunoștință și prețuire pe care le nutrește poporul romîn față de marele popor sovietic, de care ne leagă o prietenie puternică de nezdruncinat. **Dînd o înaltă prețuire luptei mărețe pe care o desfășoară Uniunea Sovietică pentru apărarea păcii, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat în cuvîntarea sa:** „În lumea de azi, în care alături de sistemul socialist, imperialismul mai stăpînește încă o parte întinsă a planetei noastre, în care milioane și milioane de oameni ai muncii se mai află înlănțuiți în robia capitalistă, în care bîntuie războiul rece — ideile pline de măreție ale Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice strălucesc cu o mare putere, asemeni soarelui, luminînd perspectivele de mîine ale omenirii, cînd comunismul va triumfa pe plan mondial, iar popoarele libere și unite, trăind în pace și înțelegere frățească, își vor consacra nestingherite toate energiile pentru dezvoltarea civilizației și gloria rațiunii umane".

Tineri constructori ai COMUNISMULUI

Scrisoarea tineretului sovietic adresată Congresului P. C. U. S.

Comsomoliștii, toți tinerii și tinerele din Uniunea Sovietică au jurat solemn devotament față de partidul comunist, și-au luat angajamentul că vor merge neobosit înainte sub steagul marxism-leninismului, că vor lucra în toate sectoarele construcției comuniste acolo unde este mai mare nevoie, că vor munci astfel încît să fie participanți demni la construcția comunismului. Acest jurămînt este cuprins în SCRISOAREA TINERETULUI SOVIETIC ADRESATA CONGRESULUI AL XXII-LEA AL P.C.U.S., care a fost discutată și adoptată în unanimitate la marile mitinguri și adunări ale tineretului ce au avut loc în întreaga țară.

Tînărul om sovietic, se subliniază în scrisoare, este stăpîn deplin în țara sa. 400.000 de tineri și tinere au fost aleși în sovietele de deputați ai oamenilor muncii. Sute de mii de tineri conduc întreprinderi, colhozuri, sovhozuri, mulți reprezentanți ai tinerei generații au avut cinstea de a fi aleși delegați la Congres. Pentru noi cea mai mare cinste, declară autorii scrisorii, este de a merita înaltul titlu de onoare de comunist.

Raportînd Congresului despre rezultatele muncii sale după Congresul al XX-lea al partidului, tineretul sovietic scrie că în acești ani aproximativ 2 milioane de tineri și tinere au plecat pe pămînturile desțelenite, pe șantierele comunismului. Cu participarea activă a tineretului au fost înălțate 39 furnale și cuptoare Martin, 29 laminoare și secții, 30 întreprinderi chimice, 40 mine carbonifere, au fost electrificate peste 6.000 km. căi ferate. 500.000 de tineri și tinere au cultivat anul acesta porumb pe 12,5 milioane ha.

Tineretul sovietic declară că hotărîrile celui de-al XXII-lea Congres vor deveni programul vieții sale.

Deși foarte tînăr, comsomolistul Nicolai Staradubov de la uzina de tractoare din Minsk, e unul dintre cei mai buni lăcătuși mecanici. Brigada pe care o conduce el face întotdeauna cîte trei norme într-un schimb!

Orașul de pe munte

Peste culmile muntelui Kacikanar circula o legendă în popor, transmisă din generație în generație printre locuitorii Uralului. O legendă despre „magnetul miraculos", care s-ar afla închis în pîntecul muntelui străvechi.

Multe poteci și puțuri s-au săpat de-a lungul anilor prin povîrnișurile acestui munte, dar în zadar.

Și totuși, în inima muntelui, oamenii sovietici au găsit „magnetul miraculos": bogate zăcăminte de minereu de magnetită!

Aceasta s-a întîmplat cu cîțiva ani în urmă, cînd munții au răsunat de chiotele tinerilor constructori comsomoliști, veniți aici din cele mai îndepărtate locuri ale patriei sovietice.

Astăzi, în desișurile taigalei se construiește unul din cele mai mari combinate de înnobilare a minereului de fier din Uniunea Sovietică. Corturile primilor constructori, veniți aici cu topoare și fierăstraie automate să defrișeze pădurea, au dispărut. Acolo unde șerpuiau mici poteci de pădure, se vede de departe panorama unui oraș tînăr și frumos, strălucitor, cu peste 25.000 locuitori!

La club, teatrul de amatori — organizat de un artist din Sverdlovsk — a și prezentat cîteva piese. Tineretul din Kacikanar a construit pe munte un patinoar luminat de proiectoare multicolore.

Noul combinat de înnobilare a minereului va avea nevoie și de un mare număr de muncitori și specialiști cu o înaltă calificare. De aceea, 140 de actuali constructori învață la filiala locală a Institutului minier din Sverdlovsk, peste 200 la Școala medie tehnică, iar aproape 300 la Școala medie serală.

Crește orașul, combinatul, cresc și tinerele cadre ale Kacikanarului.

O VIAȚĂ MINUNATĂ

Dimineața, cînd tu te trezești, micul dejun este deja gata. Asta înseamnă că mama s-a sculat mult mai devreme ca tine. Dar ea mănîncă în grabă, ea trebuie să-l ducă la grădiniță pe frățiorul tău mai mic.

Vine mama de la lucru. Acum ar trebui să se odihnească, dar trebuie să vă dea de mîncare, să spele vasele, să facă cumpărături, să prepare mîncare pentru a doua zi.

Multe s-au făcut în țara noastră pentru femei. Mama ta este constructor, pretutindeni vezi femei medici, profesori și chiar aviatori. Probabil că în curînd ai să vezi femei-cosmonaut. Și cîte femei sînt eroine, deputate!

Femeia învață la noi la fel cu bărbatul, muncește, creează. Statul o ajută să-și educe copiii.

Și, totuși, nu-i vine ușor mamei să lucreze și să conducă gospodăria. Dar în curînd...

O bătaie voioasă în ușă te trezește dimineața.

— Ce fel de pîine doriți astăzi? — vă va întreba vînzătorul de la magazinul din vecinătate.

Iar o fată de la bucătăria de bloc va aduce micul dejun: ouă, clătite cu dulceață, lapte fierbinte.

Mama nu mai trebuie să se scoale o dată cu revărsatul zorilor. Ea își ia liniștită micul dejun o dată cu voi. Tu ai să speli vasele în spălătorul mecanic. Te-ai pregătit să pleci la școală, dar mama nu-ți dă bani de masă, vei primi mîncarea gratuit, la școală. Și tata și mama vor lua masa la lucru, de asemenea, gratuit.

Ai venit de la școală și nici n-ai apucat să te plimbi în voie, că a și venit mama acasă.

— Termină-ți lecțiile mai repede, fiule, azi tata ne duce la cofetăria „Cosmos".

În timp ce tu îți pregăteai lecțiile, mama a dat telefon la spălătorie, a rugat să se ia rufele la spălat. A comandat la bucătăria de bloc micul dejun și, conectînd căminul electric, s-a așezat să citească. Acum ea are mult timp liber. Doar ziua ei de muncă a devenit cea mai scurtă din lume. Iar acasă ea este ajutată la toate treburile de aparatele electrice și de diferite dispozitive. Și ție îți va face plăcere să lucrezi cu aspiratorul de praf sau cu aparatul pentru curățat parchetul.

Duminica vă veți duce, întreaga familie, în vizită la bunica. Bunica este bătrînă, îi vine greu să trăiască în orașul zgomotos și a dorit să se mute nu departe de voi, într-o casă frumoasă și confortabilă, așezată la aer curat, în pădure — în casa internat pentru oamenii bătrîni. Bunicii îi place tare mult acolo, dar se bucură cînd veniți la ea.

O altă zi liberă puteți petrece în pensiunea dinafara orașului, pe malul unui rîu. Aci veți primi o căsuță aparte sau o cameră cu paturi confortabile. La cantină veți primi un mic dejun gustos, prînzul, cina. Toată ziua n-aveți nici o grijă. Plimbă-te, veselește-te, fă sport!

Ei, și dacă mama se pregătește să plece în deplasare, ce-i de făcut atunci? Nu-i nimic grav, ai să te muți la internat, unde vei fi îngrijit ca acasă. Dacă vrei, poți trăi în internat și atunci cînd mama e acasă. Internatele îi pot primi pe toți acei care doresc.

Și cînd au să fie toate acestea? Cine se va îngriji ca tu, și mama ta, și toți oamenii țării noastre să aibă o viață și mai frumoasă și mai confortabilă?

S-a gîndit la asta partidul, care a elaborat proiectul de Program pe 20 de ani.

Fiecare din acești douăzeci de ani va îmbunătăți mult viața oamenilor, fiecare an ne va apropia de comunism.

Va fi o viață minunată!

Vi fi, și pentru aceasta muncesc cu abnegație și înflăcărare toți oamenii sovietici.

(După „Pionierskaia Pravda")

OMUL transformă natura

„În anii 1960—1965, se va acorda în continuare atenție dezvoltării zootehniei, pentru care există condiții deosebit de favorabile în țara noastră. In centrul preocupărilor va sta creșterea numărului și productivității bovinelor și în special al vacilor de lapte“.

(Din directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R.).

Un rol deosebit în îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. în domeniul creșterii de animale, îl are Institutul de Cercetări Zootehnice, oamenii de știință cărora le revine sarcina de a studia și recomanda cele mai bune metode pentru îmbunătățirea raselor de animale și ridicarea productivității acestora.

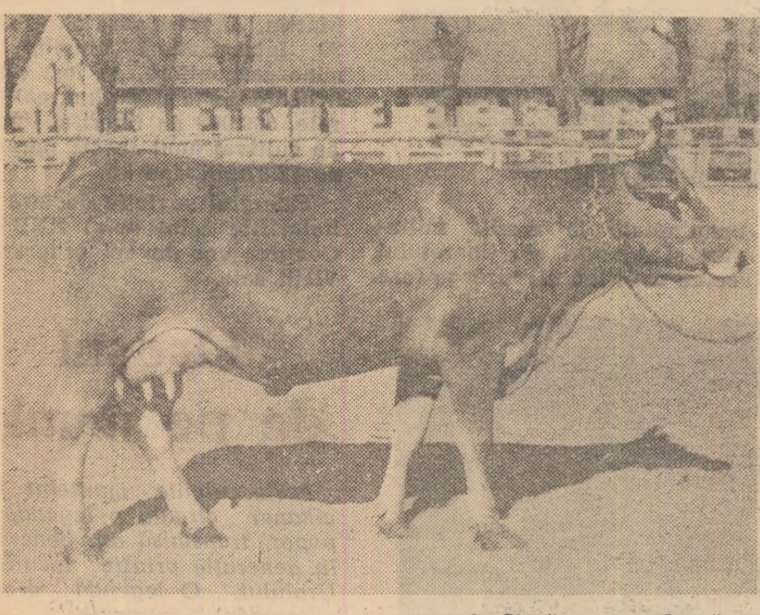
În trecut, vacile din țara noastră dădeau cca. 700—800 litri lapte pe an, iar unele, cum erau cele din rasa Sură de Stepă, nu dădeau nici atît.

Aplicînd metode înaintate, un număr mare de gospodării agricole colective și de stat, au obținut producții mari de lapte, ceea ce a dus la sporirea însemnată a veniturilor acestora și la bunăstarea colectiviștilor și a muncitorilor.

Prin încrucișarea anumitor rase, se urmărește formarea unor rase noi, productive și bine adaptate condițiilor din țara noastră. Rezultatele obținute pînă în prezent sînt foarte bune. Producțiile realizate de produșii de încrucișare dintre rasele Brună, Roșie și Bălțată romînească sînt cuprinse între 2.800—3.200 litri lapte pe an, față de vacile din rasa Sură de Stepă, care, întreținute în aceleași condiții, au dat numai cca. 1.400 litri lapte pe an.

Vacă Sură de Stepă cu o producție anuală de 500 litri lapte.

Vaca rezultată din încrucișarea Surei de Stepă cu rasa Brună, cu o producție de peste 3.000 litri lapte anual

Paralel, s-a lucrat și în direcția perfecționării unor rase locale (Bălțată romînească, Brună de Maramureș). Ca urmare, un număr mare de gospodării în care în urmă cu cîțiva ani se obțineau anual 2.000—3.000 litri lapte, de fiecare vacă, în prezent realizează cîte 4.000—4.800 litri lapte pe an pe cap de vacă. De la unele vaci s-au obținut producții record de 10.000—12.000 litri lapte pe an. Astfel, vaca Zana, de rasă Bălțată romînească de la Stațiunea Experimentală Zootehnică Bonțida a dat într-un an peste 12.000 litri lapte.

Porcinele constituie a doua specie importantă, fiind capabile să asigure sporirea însemnată și într-un timp foarte scurt a producției de carne. În acest scop, folosind metoda de lucru a savantului rus M. F. Ivanov s-au făcut încrucișări între porcul local primitiv numit Stocli și rasa perfecționată Alb de carne importată din U.R.S.S.

Rezultatele obținute sînt foarte bune. Tipul nou obținut are o productivitate mult superioară porcului Stocli și poate crește în condiții foarte bune în Bărăgan.

Scroafă din rasa porcului romînesc de carne cu productivitate ridicată, obținută din încrucișarea porcului „Stocle“ cu rasa porcului „Alb de carne“.

Rezultate la fel de bune s-au obținut și în cercetările pentru transformarea oilor cu lînă groasă și aspră — necorespunzătoare pentru fabricarea stofelor, — în oi cu lînă fină și semifină, foarte bună pentru stofe.

Rezultatele obținute arată clar că putem îndeplini cu succes sarcinile privind sporirea numărului și creșterea productivității animalelor în condițiile dezvoltării unor puternice ferme zootehnice în gospodăriile colective și de stat.

Dr. ION FIȘTEAG
director-adjunct științific al Institutului de cercetări zootehnice

O mină fără mineri

În decursul celor douăzeci de ani va fi înfăptuită în proporție de masă automatizarea complexă a producției, trecîndu-se tot mai mult la secții și întreprinderi automate.

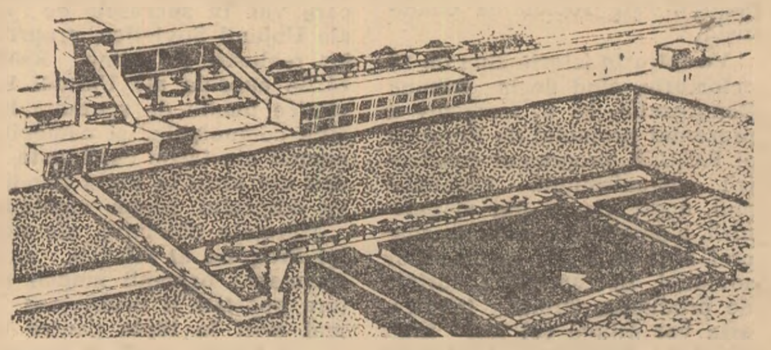
(Din proiectul de Program al P.C.U.S.)

Viitorul... Raiduri ale navelor cosmice spre Lună, Venus și Marte. Mașini uimitoare care pot și să lunece deasupra șoselei fără s-o atingă, și să plutească în nori, și să coboare pe fundul oceanului. Noi trăim în epoca unor cutezanțe tehnice nemaipomenite. Cu puțin timp în urmă, multe din descoperirile făcute de savanții și inginerii noștri, păreau doar o fantezie.

Dar pe lîngă aceasta, mai trebuie însă și semănat și recoltat grîul, trebuie croite drumuri și construite case, trebuie să se coasă îmbrăcăminte, să se extragă de sub pămînt minereu și cărbune și mulți se întreabă: „Care este viitorul celor mai simple, celor mai obișnuite treburi omenești?“

Priviți desenul. El înfățișează o mină de cărbune.

Ei bine, în această mină nu lucrează... minerii. Pentru că este greu să-i numești mineri pe oamenii care muncesc acolo. Noi, ni-i imaginăm pe mineri în salopetă neagră, din pricina pulberii de cărbune, cu ciocanul de abataj în mîini. In mina proiectată în desen vor coborî zilnic doar... cîțiva oameni. Aceștia sînt operatori și mecanici. Ei nu merg în abataj aplecați sau tîrîș printre stîlpii de lemn ai armăturii, pînă la stratul de cărbune. Aici cărbunele este tăiat, mai bine-zis rabotat, de către o mașină dirijată de la distanță. Nu trebuie să se fixeze nici stîlpii de armătură între straturile de piatră, ca să nu se năruie. In această mină armătura de oțel seamănă mai mult cu o mașină. Ea „pășește“ prin abatajul frontal în urma mașinii-plug, de abataj, care taie singură cărbunele și-l încarcă pe transportor.

Desigur că ea nu „pășește“ cîtuși de puțin singură. O mînuiește omul, dar, fără să intre în abataj. El stă într-un loc sigur și apasă butoanele de pe tabloul electric de comandă.

O mină fără mineri! Dar cînd are să fie asta?

Viitorul arătat pe acest desen este trecut deja pe blocurile de desene și calcule ale inginerilor proiectanți ai Institutului „Ghiproșalit“ din Leningrad. După acest proiect se va construi o mină la Varkuta. Proiectul ni l-a prezentat inginerul șef al proiectului A. A. Gheskin.

V. RICI și MIH. CERNENKO

(Din revista sovietică „Pionier“)

Curiozități

Cea mai mică floare de pe pămînt — cît gămălia unui ac — este „Volffia“. Ea este atît de rară, încît mulți botaniști au căutat-o o viață întreagă fără s-o găsească.

★

O anumită specie de salată, denumită salata-busolă, ar putea foarte bine îndeplini rolul unui ac magnetic.

La ora douăsprezece, pentru a se feri de o evaporare prea mare a apei, salata-busolă își așază frunzele de sus, totdeauna, pe plan orizontal, cu direcția de la nord spre sud.

★

In R.P. Polonă s-a întocmit proiectul unui batiscaf automat, cu telecomandă. Aparatul va putea fi cufundat în apa pînă la o adîncime de 600 m. In interiorul lui vor fi instalate un aparat de filmat și o cameră de televiziune iar în exterior — reflectoare și o „mînă“ automată pentru luarea de probe de pe fundul mării.

— ... ce clasă sînteți voi, mai băieți?

— Toți sîntem într-a VI-a, afară de 12; toți sîntem într-a VII-a afară de 12; toți sîntem într-a VIII-a afară de 12 și toți sîntem într-a IX-a afară de 12.

Cîți elevi erau în total?

Așteptăm răspunsurile voastre pe adresa: București, Piața Scînteii nr. 1 „Scînteia pionierului“.

RASPUNSUL LA PROBLEMA PUBLICATA ÎN NR. 40: întrecerea este cîștigată de echipa a doua!

NOUTAȚI FILATELICE

Țara noastră a fost prima din lume care în 1957 a emis mărci poștale oglindind cercetările în Cosmos.

Cea mai nouă emisiune din R.P.R. din tematica „Cosmos“ a apărut în ziua de 14 octombrie, cu prilejul vizitei făcute în țara noastră de maiorul cosmonaut Gherman Stepanovici Titov. *Emisiunea este alcătuită din 3 valori cu un nominal total de 3,65 lei.*

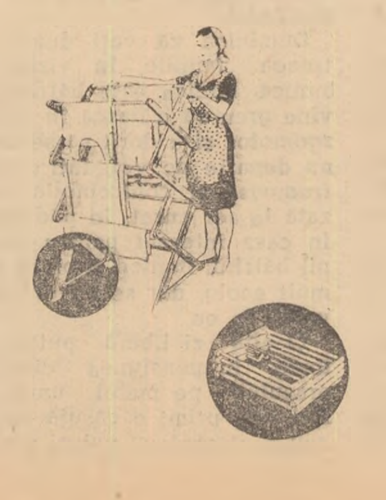
Tot cu acest prilej a fost pus în vînzare un plic „prima zi a emisiunii“ obliterat cu o ștampilă specială. Plicul reprezintă, așa cum se vede din reproducerea alăturată portretul cosmonautului Titov și are pe el 3 timbre ale seriei „Al doilea om în Cosmos“.

— Iată, alăturat, un uscător de rufe pliant. Ușor de construit, mama va fi foarte mulțumită dacă i-l veți face cadou!

MEȘTERICA

NE PREGĂTIM PENTRU DISTINCȚIILE PIONIEREȘTI

Dintre zecile de scrisori care sosesc zilnic pe adresa redacției, multe ne vestesc despre pregătirea pionierilor pentru primirea distincțiilor pionierești. *Din fiecare corespondență se desprinde dorința pionierilor de a învăța cît mai bine, de a organiza cît mai multe acțiuni interesante în scopul îmbogățirii activității pionierești.*

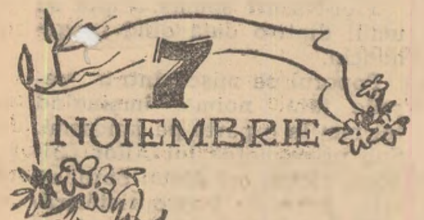
Invățătura

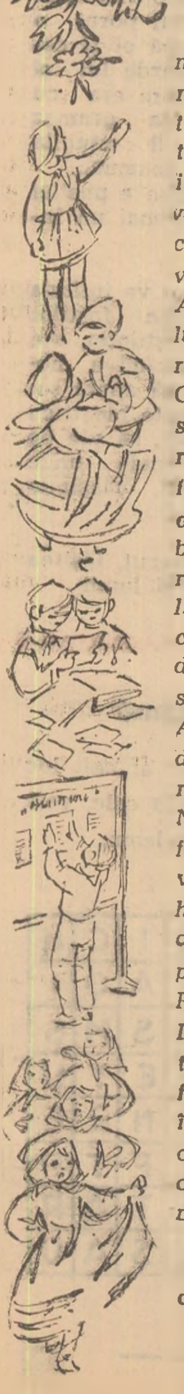
În școala noastră, dorința de a învăța cît mai bine a început să se transforme în faptă încă din primele zile ale anului școlar. Fiecare dintre noi se mîndrește cu pionieri fruntași la învățătură ca Dumitrescu Corina, Trifoi Doru, Ionescu Grigore, Duda Doina, Cristescu Gabriela și mulți alții care au numai note de 9 și 10.

Aceste rezultate frumoase, obținute pînă acum la învățătură, se datoresc în primul rînd faptului că elevii au învățat cu sîrguință acasă, că și-au împărțit bine timpul de studiu și joacă, că își respectă programul zilei. Pionierii unității noastre sînt hotărîți ca, zi de zi, să vină la școală cu temele pregătite temeinic, să adune în carnetele lor cît mai multe note de 7, 8, 9 și 10.

Sintem siguri că prima condiție — învățătura — va fi îndeplinită cu cinste și, în curînd, pe pieptul multora dintre noi vor străluci steluțele mult dorite.

NASIE LIVIA
Școala medie nr. 1, Bîrlad.

Intr-una din adunările noastre pionierești, am discutat despre însemnătatea zilei de 7 Noiembrie. Primul a vorbit pionierul Enache Cătălin: „Salvele crucișătorului Aurora au vestit lumii întregi zorii revoluției socialiste. Curajoșii muncitori, soldați și țărani ruși s-au ridicat la luptă..." Și, Cătălin a continuat să vorbească despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie condusă de Lenin, despre primul stat socialist din lume. Apoi, pioniera Teodorescu Rodica a recitat poezia „7 Noiembrie", iar Trofinov Melania, David Iuliu și alții s-au hotărît să alcătuiască un album cu aspecte despre Marea Revoluție Socialistă. Lucrurile interesante pe care le-am aflat ne vor ajuta să îndeplinim încă o condiție pentru a obține distincția pionierească.

RADUȚ SILVIA
cl. a IV-a C. Școala de 7 ani nr. 1, Craiova

Întîlnire cu un prieten drag

Clasa e îmbrăcată în haină de sărbătoare. La ferestre, lingă tablă, pe bănci — numai flori. Pionierii ascultă atenți. Azi, printre ei se află un oaspete drag. Este tovarășul Achimet Zaharia, muncitor la Uzinele „Victoria". Noi, pionierii clasei a VII-a, l-am cunoscut cu ocazia vizitei făcute la uzină. Atunci, tovarășul Achimet ne-a povestit multe lucruri interesante despre cocsul pe care-l produc muncitorii din secția lui, despre cărbunele care vine aici, tocmai de la minerii Văii Jiului. Cu vocea lui blajină, tovarășul Zaharia ne-a cucerit. Ne-am împrietenit repede, așa că, l-am rugat să ne întoarcă vizita. Iar acum... iată-l printre noi! Cu glasul scăzut, ne spune lucruri triste despre copilăria lui, despre anii de ucenicie. Dar, fața i se umple de zîmbet, de lumină, cînd ne povestește despre viața nouă, despre munca din uzină, despre meseria și inovațiile lui.

Apoi, i-am împărtășit și noi gîndurile noastre. Mulți dintre noi și-au mărturisit dorința de a deveni muncitori harnici, pricepuți ca și el.

La sfîrșitul întîlnirii noastre, pionierii au pregătit oaspetelui o surpriză: un program artistic. In cîntece și versuri am adus mulțumiri oamenilor muncii, celor care sub conducerea înțeleaptă a partidului ne clădesc școli, cămine, ne făuresc o copilărie fericită.

POPOVICI SMARANDA
Școala medie mixtă, Călan

Anotimpul favorabil plantării puieților a fost așteptat cu nerăbdare de pionieri. Iată, micii naturaliști ai Casei pionierilor din Oradea plantează cu grijă puieții care vor înfrumuseța lotul lor.

La colectivă

O zi caldă de toamnă. Pe tarlaua mare a colectivei se văd răspîndiți colectiviștii. Printre ei grupuri, grupuri de pionieri care le ajută la culesul cartofilor. În urma grapei, copiii adună cartofii și-i string în coșuri. Alții vin cu sape și caută în fiecare cuib, cu atenție. Chiar dacă sînt puțini și mici cartofii descoperiți, nu trebuie lăsați în pămînt. „Trebuie să adunăm toți cartofii, să nu rămînă nici unul în urma noastră" spune un pionier. Vor să arate părinților, fraților lor că sînt și ei în stare să muncească, iar peste cîțiva ani vor putea să ducă mai departe tradiția de gospodărie fruntașă a colectivei.

La sfîrșitul lucrului, pionierii au constatat cu bucurie că adunaseră 4.000 kg de cartofi. Rezultatele muncii i-au înveselit pe toți, dar mai ales pe harnicii pionieri Chițu Gheorghe, Pîrvu Rodica și alții, care au strins mai mult ca toți.

GHEORGHIȚA ȘTEFAN
cl. a VI-a, Școala de 7 ani comuna Hălchiu, reg. Brașov

*

Cine va cîștiga întrecerea la handbal? E greu de spus: Ambele echipe de la Școala de 7 ani din Snagov sînt bine pregătite.

*

ȘTIRI

● 4.700 kg de cartofi au strîns pionierii și școlarii de pe tarlalele colectivei din satul Săsăuși, raionul Agnita, regiunea BRAȘOV.

● 4.000 kg fier vechi au colectat pionierii Școlii medii nr. 6 din IAȘI. Aceasta, numai în cîteva zile dar... acțiunea continuă!

● Meciul de fotbal dintre echipele claselor a V-a și a VI-a de la Școala de 7 ani din comuna Mitoc, regiunea SUCEAVA a fost viu disputat. Cu toate străduințele jucătorilor, meciul s-a încheiat la egalitate, cu scorul 0—0.

„În excursie" — desen executat de pionierul Dumitrescu Zamfir de la cercul de pictură al Palatului pionierilor, București.

Cîntec, joc și poezie

Noi, pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani nr. 8 din Satu-Mare, pe lîngă învățătură, îndrăgim foarte mult jocurile, cîntecele. Ne place să fim veseli!

Nu de mult, pionierul Lupșa Mircea din clasa a V-a A ne-a învățat jocul „Ștafeta în trei". El îl cunoaște din tabăra de la Borșa. „Leagă și dezleagă" e un alt joc pe care-l îndrăgim. Pe lîngă acestea, noi știm multe cîntece și poezii despre partid și patrie. Ne mîndrim cu pionierii Dragomir Cornelia, Pop Doina, Antal Adam care știu să recite și să cînte frumos. La programul pe care-l vom prezenta în cinstea zilei de 7 Noiembrie, îi vom aplauda cu toată căldura.

Ce citim

În timpul liber, pe mulți dintre pionieri îi vezi citind. Apoi, la șezătorile literare, care mai de care se întrec povestind lucruri minunate din cărțile citite. Pionierul Onea Ilarion, din clasa a VII-a, a citit de curînd „Tînăra Gardă" și „Așa s-a călit oțelul". Despre aceste cărți va povesti la șezătoarea detașamentului clasei a VII-a. Dar, noi nu așteptăm numai șezătorile pentru a ne povesti cărțile citite. Pentru aceasta, folosim chiar recreația sau o plimbare în parc. Acum, mulți dintre noi citim cartea „Zile de luptă" și „Povestind copiilor" de Ion Pas, în care sînt descrise momente din lupta eroilor utecisti, din lupta comuniștilor care și-au jertfit viața pentru copilăria noastră fericită.

MÎNDRILĂ MARIA
cl. a VII-a, Școala de 7 ani nr. 1, Vatra Dornei

MIHAIL SADOVEANU

Au trecut cîteva zile de cînd poporul nostru şi-a luat cu adîncă durere ultimul rămas bun de la MIHAIL SADOVEANU, marele nostru scriitor cetăţean, luptător neobosit pentru pace şi înţelegere între popoare.

Pentru marile sale merite artistice şi cetăţeneşti, în anii regimului nostru democrat popular Mihail Sadoveanu a fost distins cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste şi decorat cu Ordinul Steaua Republicii Populare Romîne clasa I, Ordinul 23 August clasa I şi alte ordine şi medalii ale Republicii Populare Romîne.

I s-a decernat Medalia de aur a Consiliului Mondial al Păcii şi Premiul de Stat al Republicii Populare Romîne clasa I.

Viaţa şi opera lui întreagă au primit o încununare meritată prin acordarea Premiului Internaţional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Oamenii muncii îl vor păstra pe Mihail Sadoveanu veşnic în memorie, alături de marile şi nemuritoarele genii ale poporului romîn.

Prezentăm mai jos cîteva fragmente din romanul „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu.

In roman este înfăţişată lupta ţăranilor asupriţi împotriva exploatării burghezo-moşiereşti şi victoria de seamă obţinută în această luptă sub conducerea Partidului Comunist din Romînia, prin înfăptuirea reformei agrare din anul 1945.

MITREA COCOR

— Fragmente —

După moartea părinţilor, Mitrea rămîne să îndure lăcomia lui frate-său — chiaburul Ghiţă Lungu. Acesta însă, îl bagă curînd slugă la boier, unde Mitrea face cunoştinţă cu exploatarea moşierească a boierului Cristea Trei-Nasuri.

Discuţia din fragmentul ce urmează, are loc în casa părintească, îndată după înmormîntarea părinţilor lui Mitrea.

„...Cu bani se cumpără şi locuri în rai", rînjea în sine Mitrea.

— Văzuşi cum îşi bătea joc păginul ăsta? a vorbit Stanca, ameninţînd cu fruntea pe morar. Popa spunea de ale sfinte şi demonul rodea osul, muşca din colac şi rînjea. O să te duci, bă cumnate Mitrea, la Scaraoschi.

— Ba mi-oi cumpăra bilet de drum la rai.

— Cu ce?

— Aşa e. Numai ăi bogaţi s-or duce acolo cu avionul. De nu e chip, mă duc şi unde spui tu. Acolo, aflai că sînt lăutari şi praznice în toate săptămînile.

Cumnata şi-a plesnit palmele.

— Îl auzişi, Ghiţă, ce spune?

— Il auzii. Ce ştie el de unele ca astea?

S-a zborşit fără veste şi a bătut din picior:

— Ştii, mă, ori nu ştii?

— Nu ştiu, nene, că n-am fost acolo. Voi aţi fost şi ştiţi.

— Ba n-am fost nici noi, mă, deşteptule!

— Atuncea de unde ştiţi de rai?

— Cu ăsta nu e chip de vorbit, Ghiţă, a strigat Stanca. Pui tu două, el pune nouă. Tu îi arăţi alb, el zice că e negru.

— Eu zic că e rasă, tu zici că e tunsă, a mormăit Mitrea.

— Aşa-mi răspunzi tu mie, mă, copile?

— Sînt mîhnit, că rămăsei singur pe lume.

— Aşa-mi răspunzi tu mie, mă, copile, şi vrei să te spăl, să te-mbrac şi să te hrănesc? Am eu destui pe-ai mei, nu-mi mai trebuieşti şi tu. Am fete de vîrsta ta; nu te pot primi lîngă ele. Am pe soru-mea mai mică. Sîntem destui şi masa ne e strîmtă.

Mitrea a oftat.

— Uite ce e, a grăit morarul, frecîndu-şi nasul. Mi-e milă de tine, căci îmi eşti frate drept. Tu, femeie, să taci şi s-asculţi hotărîrea mea.

— Dacă hotărîrea ta e bună, o ascult, Ghiţă. Dacă nu e bună, n-o ascult.

— Ba s-asculţi!

Morarul a bătut din picior.

— Bine, Ghiţă. Ştii că eu nu ies din hotărîrea ta; numai să faci aşa cum îmi place mie.

— O să fac cum e bine.

— Crez.

— O să fac cum e drept şi tu să taci.

—Tac. Cînd vorbeşte soţul, femeia va să se teamă de el. Află, Ghiţă, că nu ţi-am spus toate cîte mai sînt la astă treabă pe care o punem la cale. Noi ne îmbulzim în căsuţa de la moară şi ne trebuie ceva mai multă lărgime. Nu mai putem trăi acolo; o să ne mutăm la casa bătrînească. Acilea avem şi coşare bune pentru vite. E grădină de pomi. Se tînguia biata soacră-mea Agapia că haimanaua de copil îi fură toate cireşele şi prunele.

— O să taci ori n-o să taci? s-a îndîrjit din pricina ţuicii morarul. La chestia asta, mă-nţelegi, m-am gîndit eu fără să-ţi cer sfatul. Care va să zică o să ne mutăm aci, asta-i hotărîrea. La moară nu-l putem primi, căci sîntem prea mulţi. Aci nu-l putem lăsa, căci o să ne mutăm noi. Să vedem, mă-nţelegi, cum e de făcut.

Mitrea i-a săgetat cu privirile negre.

. . . .

După ce au plecat şi au fost singuri pe drum, morarul a zis către nevastă:

— Scăpăm de el. Acolo la conac dă peste diavolul al bătrîn. Boier Cristea dă cu puşca în el.

— Mi-a fost frică, s-a tînguit Stanca.

— Ce frică? Acuşi văzui cum trebuie luat. E prostănac ca taica, dar aprig ca muica. Acum ştiu cum să-l aduc unde vreau. Il iau cu momeli. Il îmbrac. Facem contract pe cinci ani cu ciocoiul. După ce gîfîie acilea cinci ani, mă-nţelegi, or să-l ia în pleasnă la oaste. Pe urmă, punct.

Stanca a mormăit făcîndu-şi semnul crucii.

. . . .

Mitrea a rămas chiar din acea zi la Hagiu; nenea Ghiţă s-a întors la Malu Surpat.

E bine să fii slugă la ciocoi, îşi făcea socoteală nu mult după aceea Mitrea. Inveţi să stai cu spinarea plecată, munceşti în rînd cu vitele. Mă scoală alţii înainte de zori. Dacă nu mă grăbesc cît trebuie, mă ajunge logofătul cu sfîrcul gîrbaciului. Dimineaţa nu prea e vreme să roadem un codru uscat de pîine. Dar în schimb, la prînz, ciorba de fasole are puţine boabe, castravetele e moale şi mămăliga din făină încinsă. Am mărturisit că-i amară.

— Nu-ţi place? mă întreba ră şi rideau.

— Ba-mi place. E mai bună decît jimbla boierului.

— Să nu te-audă ciocoiul — răspund ei — că, dacă te-aude, îţi scoate o curea de piele din spinare ca să aibă cu ce se încinge.

Mă întreabă altul:

— Tu, cîrlane, ai pofti şi vin?

— Ba nu, zic, am apa din gîrlă şi uneori o ceapă; mi-e de ajuns.

— Mă, tu eşti dat dracului.

— Intr-adevăr, ăluia fui dat.

Rideau de vorbele mele toţi slujitorii.

— Mă Mitreo, să nu te-audă logofătul Niţă, că te spune ciocoiului.

— Aoleo, dacă mă spune, îmi pierd serviciul.

Ei iarăşi rideau.

— Nu mi-i atît de servici, cît de bătaie.

Cu adevărat — cugeta Mitrea, ţinînd samă de cîte vazuse — şfichiul de dimineaţă al gîrbaciului e ca o adiere şi ca o mîngîiere pe lîngă sfînta de bătaie a lui Trei-Nasuri. Fusese de faţă la execuţia lui Ciornea. Acesta era un ţigănete firav şi ofticos. Trei-Nasuri i-a dat o palmă de l-a prăvălit în stînga; îndată l-a proţăpit din dreapta cu palma cealaltă. Şi cînd l-a berbecit în frunte cu pumnul, l-a dărîmat pe spate. L-a călcat în picioare pînă ce-a simţit că luneca în sînge. Atunci s-a îngreţoşat şi l-a lăsat să se ducă.

. . . .

Dus la oaste, Mitrea vine în contact cu oameni înaintaţi — comuniştii. Pe front, apoi, în timpul unei lupte, cade prizonier. Aci, în Uniunea Sovietică, Mitrea, tînărul setos de dreptate, vede cum trăiesc ţăranii-colhoznici scăpaţi de exploatarea moşierească.

Intors în ţară, împreună cu cîţiva ţărani comunişti, Mitrea face dreptate: la îndemnul partidului, în fruntea ţăranilor de la Malu Surpat, intră cu plugurile în moşia ciocoiului.

. . . .

Cocor ieşi liniştit înaintea docarului.

— Înapoi, măgarule, ţipă zborşit Cristea, adăogind poruncii înjurături spurcate. Cum vă luarăţi, mă dobitocilor, după unul ca ăsta?

Mitrea se stăpîni. Zise răspicat:

— Poporul a venit să ia în stăpînire pămîntul său după lege.

— Pămîntul meu, al vostru? îşi umflă boierul glasul către toată adunarea. Văzuşi? Auzişi? Mama lor de păcătoşi! adaose el către Danţiş.

Cocor vorbi iar, mai apăsat:

— Partidul a făcut dreptate. Pămîntul e al celor care îl muncesc.

— Eu n-am muncit?

— Nu.

Cu răget de fiară Cristea ridică arma trăgînd cucoaşele.

— Îţi arăt eu ţie lege! Te vîr în pămînt!

. . . .

O clipă de tăcere fără răsuflet în mulţimea îmbulzită. Cocor vorbi iar, palid.

— Nu venii să-ţi cer socoteală, nici pentru foame, nici pentru bătăi, nici pentru batjocuri. Îţi ceri singur pedeapsa, tu cel care te lauzi c-ai muncit aci. Treci în rînd cu noi la brăzdat!

Se auzi un ţipăt de mirare din mulţime:

— Cum de îndrăzni prîslea una ca asta?

Mitrea se întoarse şi văzu pe nea Ghiţă umflat: îi mai trebuiau ţepi să fie arici.

— Tu la boi şi ciocoiul la cormană, îi fulgeră el. Luaţi-i!

Trei-Nasuri spuma. Ghiţă se umili dintr-o dată dînd în genunchi.

Poporul se mişcă într-o veselie fără noimă, împingînd tot mai la o parte pe jandarmi. Sub privegherea lui Alior Grigore, plugul cel dintîi porni să taie brazdele împroprietăririi.

Plugul jalnic mai porni o dată. Purcesera după el şi celelalte. Îşi avea brazda lui şi Mitrea; la întoarcere era cu cămaşa desfăcută la grumaz şi fruntea goală. Îl mîngîia vîntul răcoros de toamnă...

Luarea în stăpînire a pustiei de la Dropii era numai un început...

Statul socialist nu va întîrzia să puie la îndemîna foştilor robi toate puterile ştiinţei, aşa încît unde au fost cîndva noroaie şi cocioabe, să apară şosele şi case luminate electric; unde bîntuia seceta, să vie pe canaluri bucuria apei; unde trudea silnic omul, maşinile să-i uşureze munca.

Desfacerea de trecut, ieşirea într-un veac nou al lumii.

CONCURS DE PROBLEME DISTRACTIVE

În acest număr, prezentăm a treia serie de probleme distractive în cadrul concursului de probleme distractive organizat de Scînteia pionierului şi Centrala Casei de Economii şi Consemnaţiuni (C.E.C.).

Reamintim premiile:

- *O bicicletă*
- *Un aparat de fotografiat „Orizont"*
- *Un ceas „Pobeda"*

Cîştigătorii vor primi şi cîte un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 100 lei.

Cupon de participant Nr. 3

Romb

		1	2	3	4	5	6	7	
					4				
1				20	14	32			
2			8	■	10	5	2		
3		36	31	21	35	12	■	34	
4	26	19	15	25	■	33	1	22	28
5		6	■	13	29	18	16	30	
6			24	27	23	■	7		
7				17	3	9			
					11				

1. La sută! 2. Lună. 3. Zeiţa agriculturii la Romani. 4. Fructe — Arbust. 5. Nume masculin. 6. Oraş în Franţa. 7. Grăsime.

Vertical 1. Boltă. 2. În sînge. 3. Pus din nou. 4. Intervale în muzică — Fondatorul legendar al Italiei. 5. Depus. 6. Zînă. 7. Terci.

Citind literele în ordinea cifrelor, veţi afla unul din foloasele depunătorilor la C.E.C.

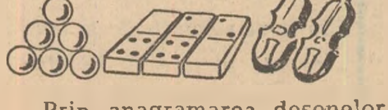
Monoverb cu incastru anagramat

(XXOXXXX)

A R C
H **B** P
T N

Rebus anagramat

(6, 2, 8)

Prin anagramarea desenelor de mai sus, veţi afla un prieten al tuturor elevilor.

Criptogramă

Pornind dintr-un anumit loc şi urmînd o anumită cale, veţi afla un înţelept îndemn.

N	C	I	U	N	I	C	N
O	O	A	M	E	A	O	I
U	M	C	P	A	S	M	S
S	P	I	E	E	E	T	U
E	A	E	S	I	N	R	E
T	R	P	D	I	F	T	P
E	U	B	E	I	T	A	R
C	C	L	I	L	S	A	U

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"